

Afrodité nyomában

A tanároknak két nagy csoportja létezik: Az egyik a szünet előtt nem ad házi feladatot, és jó pihenést kíván a diákoknak. A másik ezzel szemben ad házi/szorgalmi/gyakorló feladatot, lehetőleg jó sokat, mondván: most mindenkinek lesz végre ideje ezeket megoldani és pótolni a hiányait. A Kedves Olvasó valószínűleg kapásból tud arcokat és neveket is kapcsolni mindkét csoporthoz. De mit csináljon a tanár egy szünetbe? Pihenjen? Órára készüljön?

Az Erasmus+ programnak köszönhetően nekem nem kellett választanom, hanem amolyan 2 in 1 megoldás keretében mindkettőt átélhettem: Afrodité földjére, Ciprusra, utaztam – az erősen hiányos angol nyelvtudásom fejlesztésére.

Már maga az utazás is kaland volt, mert bár a sziget egyik fele uniós ország, azért erősen messze van. Ennek ellenére elsőrangú és olcsó (vajh' miért?) átszállásos jegyek vannak a hét minden napján, Tel-Aviv-on keresztül... Történelmet tanítván ezt nem éreztem életbiztosításnak, ezért a végső verzió szerint Budapestről Athénba repültem volna, majd átszállás után egy Larnakába tartó járatral a szigetre. A visszaút kissé izgalmasabbnak ígérkezett: Larnaka - Thesszaloniki - Belgrád - Budapest. Voltaképpen ez az "ismerjük meg a Balkán repülőtereit" kalandtúra. Miért is ne? Ilyet még nem csináltam! Persze ebből nem lett semmi, mert augusztus végén a visszaút első járatát törölték, így át kellett alakítani az utazás ezen szakaszát. Sikerült, de az egyik átszállás azért megmaradt! Nincs romantikusabb, mint 3,5 órát a kies athéni repülőtéren tölteni az éjszaka kellős közepén...

A sziget talán legnagyobb városában, a kikötője miatt igen pezsgő életű Limassolban, a Bayswater nevű nyelviskolában próbált két tanár, Roman és Helen megbarátkoztatni az angol nyelv A/2 szintjével.

Főleg a *present simple* és a *present continuous* közötti különbséget gyakoroltuk. De persze voltak beszélgetések, szókincsbővítés és hangzóanyag hallgatás is. Természetesen nem maradhatott el a BMRG bemutatása sem! A hallgatóság az iskolaépület szépségét kifejezetten

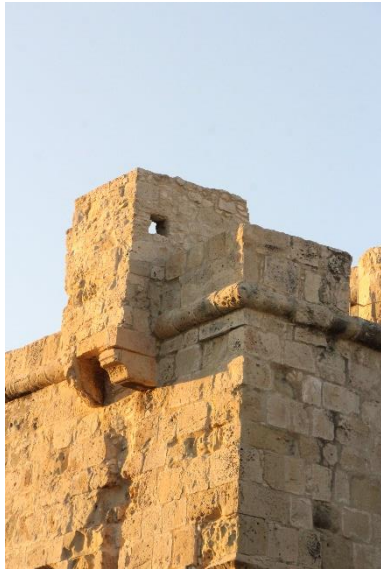
értékelte, és az is izgatta őket, hogy van-e iskolai egyenruhánk. Ezen ők a minden nap, kötelezően hordottat értették.

A tanfolyam szervezői szeptember végén küldtek egy csinos, 40 kérdéses tesztet, hogy felmérjék a jelentkezők tudását. 27%-ot értem el rajta... No, de ez most sok vagy kevés? Kicsit úgy érzem magamt, mint némelyik diákom szokta egy-egy dolgozat után... Ha a tudásomat nézem, akkor sok a 27%. Ha az értéket nézem, akkor erőst kevés, mert nálam az vastagon egyes lenne. Na ja, de az történelem óra, és nem angol! (De, valljuk be, ez elég szerény vígasz!) És hogy szebb legyen az életünk, a tanfolyam utolsó reggelén dolgozattal kezdtük a napot. Az egész heti anyagból.... Online teszt formájában. Ezt 70%-ra sikerült megcsinálnom. Hurrá! (Egy töri dolgozatnál ez gyenge hármás lenne - de az természetesen *EGÉSZEN* más!) Szóval, nyelvileg gazdagodtam, így az út az alapcélját elérte!

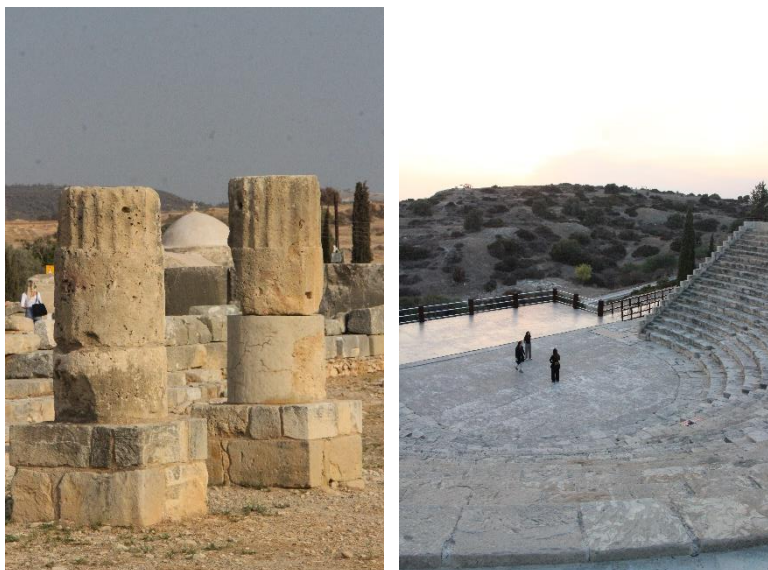
Közben volt időm a környékkel is megismerkedni. Részben a saját szakállamra, részben a nyelviskola szervezésében. Így láthattam (és bejárhattam) az Oroszlánszívű Richárd által épített keresztes erődöt,

Amathousz városának romjait, ahol Afrodité temploma állt annakidején,

és két világörökségi helyszínt: Kouklia és Kourion régészeti parkját. Ez utóbbiban a jó állapotban megmaradt, kb. 1000 fős görög színházban három érettségire készülő lány csupán poénból éppen klasszikus operaáriákat énekelt, így a fantasztikus akusztikát is megcsodálhattuk.

Megkoronázandó mindezt Afrodité születésének a helyszínére is ellátogattunk.

Mivel Ciprus a mediterráneumban van, természetesen a tengerben való fürdés sem maradhatott el. Kellemes langymeleg volt a víz... A szállásom közelében találtam egy görög vendéglőt is (egy idős házaspár és a fiuk működteti), ahol végigkóstolhattam az összes helyi specialitást kezdve a *soutzoukakia* báránnyal és befejezve a *halloumi*-val. Így a gasztronómiai élvezet mellett a helyi kulináriák felfedezését is megvalósítottam.

Mivel nem csak én utaztam a program keretében, ezért az élményeimet esténként megosztottam velük a blogom (grinyo.blog.hu) segítségével. Ezzel egy régi házi feladatomat is teljesítettem. Ugyanis a 2016 tavaszán lezajlott szakfelügyeletemet végző kollégák legfőbb

kifogása / tanácsa az infokommunikációs (IKT) eszközök intenzívebb használatára irányult. Így a szakfelügyeletet követő önfejlesztési tervem is erről szólt. Talán most már teljesítettnek tekinthető ez a vállalásom is...

